



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Generalis Totivs Sacri Ordinis Clericorvm Canonicoꝝ Historia Tripartita

Pennotto, Gabriele

Coloniae, Anno M.DC.XXXXV.

XXIX. Epistola sub nomine Sigiberti ad Macedonium expenditur, &
me[n]dax comprobatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38634

pluribus privilegijs, & gratijs. Quotum quod exco[m]municata, & nonnulla originalia sub Bulla vid. Hæc ille ibi, quæ ad verbum transcripta leguntur apud D. Antoninum 3. par. tit. 24. cap. 4. §. 3. Aliud simile exemplum habentur apud eundem Fratrem Iordanum cap. immediate sequenti in fine, nam cum Gregorius IX. præcepisset, ipsos Fratres Eremitas elemosinas querentes, baculos quinque palmorum grandium longitudinis in manibus portare, ille ad sui Ordinis antiquitatem commendandâ, illud decretum in B. Gregorium refundit, qui ante Gregorium IX. annis lxxcentis, & amplius excessit, nam B. Gregorius fuit circa annum 600.

CAPVT VIGESIMVMNONVM.

Epistola sub nomine Sigiberti, ad Macedonium expenditur, & mendax esse comprobatur.

Virtus testis productus est Epistola, sub nomine Sigiberti ad Macedonium. refertur hæc Epistola à Coriolano in Defensorio pag. mihi 87. eaque supersumme in eodem libro allegatur, quinimò, vt sacra quædam lectio, posita fuerat in Breuarijs Ordinis Eremitarum, die 4. infra octavam D. Augustini pro tribus lectionibus primi nocturni, vt videri potest in Breuario Augusti Taurinorum edito anno 1520. eandem Patris Eremitæ imprimendam curauerunt tom. 10. operum D. Augustini post sermones ad Eremitas, cum quibusdam alijs narrationibus eiusdem profus odoris & saporis, vt videri potest in eodem volumine decimo Operum D. Augustini, Parisijs edito anno Domini 1541. Allegatur passim testimonium eiusdem epistolæ, non solum à Coriolano, & Paulo Bergomeni, verum etiam à recentioribus Cornelio Lancillotto lib. 2. de vita Augustini cap. 13. & Ludouico de Angelis lib. 4. de vita Augustini cap. 13. vbi propter illam, non solum suo Autori præclarum elogium canit, verum etiam citat alios quosdam, qui eiusdem epistolæ testimonio vti fuerunt, & fatetur Sigibertum Augustinum notissimum fuisse, & notissimè Ioanne Marquez cap. 6. §. 1. & cap. 8. §. 7. quibus in locis vocat Sigibertum Historicum, & antiquum. Præstat verò exemplum eiusdem epistolæ hic recenseo, tam quòd modò eadem epistola ex libris B. Augustini, cum alijs eius generis falsis narrationibus, fuerit abraça, tum quòd vel sola eius lectio sufficere possit ad planè monstrandam illius falsitatem. Exemplum est:

Tempore Theodori senioris Aug. vir acutissimus, nobilibus Carthaginensibus ortus natalibus, venit Romam, ibique scholas liberalium artium annis fere sex gloriare rexit. Deique Mediolanum venit, & dum esset anno...

triginta. filioq. cu. anno un. o[mn]i. aduentus eius diebus Passi habebat, merito matris, & prædicatione Ambrosij, mater eius regenerauit Augustinum, cum filio Decodato, & multo alijs fere XLII. quibus per artem Augustinus mox ad vitam Simplicitatem perrexit, cuius nomen celeberrimum apud Fideles erat, qui etiam habebat mansuetum semetipsum, & à gentibus separatim, cum quo Augustinus fere per annum cum domicilio permansisse videt, & oculatim fide probant, Et quoniam erant in libertate quasi viuentis. Hæc probatissimi viri essent, atque perfecti, tandem ex præcepto tanti Patris Simplicitatis, Augustinus post inter eos instituit, vt vitam apostolicam omnes pariter tenerent, & nihil inter eos proprium diceretur. Completo vero anno, Matre Augustini infirmante, ad propria veniit, & moritur Mater Augustini apud Ostia Tiberiana. Filium autem apud Carthaginem anno atatu sui XIX. Cum autem esset Augustinus cum amico in Africa, videtur ibi in Lega Domini die, ac nocte, scribens libro, & dicebat indultor. Hoc autem Valerius Hippocensius audientis pro gaudis la hinc habatur, & statim eum ad accersiri fecit, & horum secretum, & remotionem à Ciuitate Augustino donauit, ibique p[ro]p[ri]e poterit Augustinum cum ceteris amicis, & fratribus in deserta habere, & cum incredibili humanitate annis tribus mansit. Deinde cum iniquitatem venientiam ferre non posset, duobus fere m[en]sibus à predicto loco fecit, & ad montem quendam altissimum abiit, ad quem per viam valde arduam, & penosam adiri potest, ibique Augustinus habitationem ex lapidibus cunctis construxit, & si homines fugiens habitabat, ibique composuit libros de Medicina anime, & de Vita monastica, de Innocentia Ioanni Baptistæ, & Helie. Multi quidem ex Fratribus infra saxa, vel fissuras montium, receptacula sibi fecerant, & ibi prope Patrem Augustinum per idem balneum in omni sanctitate habitabant. Erant autem fere CXXXII. qui sub obedientia Augustini concorditer vivebant, omnia reputantes esse communia. Vinum nemo nouerat, nisi quando infirmitas cogeret, aut Valerius Episcopus Sanctus ad eos visitandos venisset. Cum autem appropinquaret festum Pentecostes, Sanctus Episcopus Valerius inquit pro Augustino, & inuitum presbyterum ordinauit. Factus presbyter monasterium clericorum instituit in domo Episcopi, & infra annum ibidem vivere cepit, secundum regulam apostolicam, vt hactenus fecerat. Hoc autem Valerius Episcopus fecit, quia ipse Græcus erat, & indolens, maxime in respondendo hereticis in eorum erroribus: idè Augustino Episcopo potestatem plenam dedit prædicandi quotiens necessarium fuisset. Nam multi iam heretici surrexerant, contra quos Dominus Augustinum instituit, & ordinauit. Pondera obsecro te. Lector singulas huius epistolæ clausulas, & mençias, si tantam impostoris licentiam in mentiendo patenter fecas.

Primò videndum, quisnam fuerit Sigibertus, quem huius epistolæ autorem aiunt, Coriolanus, Marquez, Lancillottus, & quotquot illius epistolæ meminerunt, Sigibertum Historicum fuisse tradunt, & de illo vt autorem notissimo loquuntur. At quemnam leuitas est, fingere Sigibertum B. Augustino...

notif.

M. nes suorum Ordine accepisse: nam Re... in glori. in cap. Turrecornata, c. si quis clericum ligionis, & ibi Bar... confirmatione, antiquas habent, pius cum alijs m... derint. Quinto, rantur, non con... e profundissima m cum Augustino dum in particulari, a præsertim stabl... concordant etiam b. i. cap. 14. & exil... scribit, se in aliquo ille, quid egerint sui ex Africa vsque ad nihil scribere vo... Innocentius I. Africa, quia in ca... non solum nar... nocentium I. sed nem ex Africa, n... asium I. Gregoriu... V. Ioannem XIII. onfiterit, vt de fa... nem Fratrîs Iord... nocentium I. facta que enim maior ra... præsertim iuxta Re... atam, semel m... sibi abroget, vt tr... tiri, cum se vera di... entius IV. nonm... se, Coriolanum ad... dam, & antiqui... nocentium I. refudil... sit Frater Iordanus in Inuentione Papa... dustria, qui sedis an... Prædicatorum, & uctus scilicet in Er... mitarum Sancti au... deffo, cepit velle... stiores, suam sola... ducere possit. Erant undi regionibus, & alijs eremita sub d... quos omnes idem in... ut copiat, redicent... licet Priore Genera... la, sed et S. Augu... ono titulo, vno offi... vent, vno vniuersi...

UNIVERSITÄTS- BIBLIOTHEK PADERBORN

notissimum, & Augustini gestorum tellem oculatum, qualem illum Ludouicus de Angelis, & Coriolanus, imò verò ipsiusmet epistolæ autor se fingit, cum ait, se oculata fide probasse, B. Augustinum cum Simpliciano ferè per annum cum dimidio mansisse. Nam Sigibertus Historicus suam historiam vsque ad annum 1111. perduxit, & eodem anno ex hac vita migravit: Augustinus verò circa annum 431. de corpore mortis huius solutus in æternam requiem concessit, ante Sigibertum anno 700.

II. **S**ecundò, ait hic Autor, Augustinum ex nobilibus Carthagenisibus ortum. At quomodo hoc dicere potuit homo Augustino tam benè notus, cum Tagaste natus fuerit, homo pauper de pauperibus natus, vt ipsemet fateatur de se ipso serm. 2. de communi vita clericorum. Tertiò, fateatur hic Autor, Augustinum sex annis scholas liberalium artium Romæ rexisse, lege eundem Augustinum lib. 5. contra Faustum Manichæum cap. 5. & inuenies, illum annum ætatis vndecimium agentem Carthagine fuisse, lege deinde librum sextum confessionum cap. 6. & vndecimo. & librum tertium contra literas Petilianæ cap. 15. & illum ætatis anno trigesimo in Ciuitate Mediolani Rethoricam profitentem inuenies, vbi vsque ad reditum in Africam mansisse, nullus dubitat. Quarto, ait autor, Augustinum anno ætatis suæ 30. baptizatum. At Augustinus lib. 3. contra Academicos cap. 20. & lib. 2. Soliloquiorum cap. 10. ætatis suæ 33. illos libros scripsisse fateatur, quos ante susceptum baptismum scripsit lib. 1. Retractat. cap. 2. 4. 6. scribit: Quintò fateatur hic Autor, cum Augustino baptizatum fuisse Adeodatum eis filium, cum esset annorum octo. Verùm Augustinus dicit libro nono Confessionum, capite sexto, illum fuisse tunc ætatis annorum circiter quindecim. Sextò, ait Autor B. Monicam non solum ipsum Augustinum, & eius filium Deodatum ad Fidem perduxisse, sed alios plures circiter quadraginta duos. Verùm B. Augustinus in eodem libro illius vitam describens, tanti operis non meminit, quod si verum esset, nullatenus omisisset. Septimo, ait hic Autor illos omnes aduentibus festis Paschalis simul cum Augustino baptismum suscepisse. Verùm Augustinus eodem lib. 4. cap. 6. solum Alipium, & Deodatum filium in ipso baptismo socios habuisse fateatur, nec alios siluisset, si cum illo baptizati fuissent. Octauo ait Augustinum baptizatum Mediolani apud Simplicianum ab hominibus sequestratum per annum ferè cum dimidio mansisse, idque se oculata fide probauisse. Verùm ad hanc impudentiam reuincendam, sufficit testimonium ipsius Augustini scribentis lib. 9. Confessionum eodem cap. 6. Adeodatum, qui secum baptizatus fuerat, cum esset in annis circiter quindecim, in Africa mortuum fuisse, cum esset in annis sexdecim: & cap. 11. ad finem, vbi ait, se fuisse in Osijs Tiberiois, cum esset ætatis suæ annorum

triginta triu, quem constat eodem anno baptismum suscepisse. Nono, ait Augustini post annum in Africam cum Adeodato, & socijs reuersum, ibiq; apud Carthaginem Adeodatum obiisse, cum esset ætatis annorum decem & nouem. At Augustinus loco proximè citato dicit, illum mortuum fuisse, cum esset in annis sexdecim. Decimo, ait, Adeodatum mortuum Carthagine. Verùm non ibi, sed Tagastæ mortuum videbis, si conferas, que Augustinus de illo scribit lib. 9. Confess. cap. 6. vbi ait, illum fuisse interlocutorem libri de Magistro, cum ipse, que scribit lib. 1. Retractat. cap. 12. ex quo loco habes, illum librum non Carthagine, sed apud agros proprios Augustinum scripsisse. Vndecimo ait Autor, cum Augustinus apud agros proprios cum amicis degeret, Valerius Episcopus eum accerseri fecit, & dedit ei hortum ad monasterium edificandum. Verùm aliter rem se habuisse, tu Possidius cap. 4. & 5. tum ipse Augustinus serm. 1. de Communi vita Clericorum factum recensens narrat: neque enim Augustinus accersitus, sed alios ipse accersens, Hippomem accerserat, & præter omnem opinionem illi accidit, vt à populo apprehensus, & Valerio oblatum presbyter ordinaretur, & tunc Valerius comperta illius voluntate, dedit ei hortum ad construendum monasterium. Duodecimo ait, id euensse triennio antequam presbyter ordinaretur. At Augustinum non nisi presbyterum factum, monasterium in horto sibi à Valerio concesso exstruisse fateatur ipsemet cum Possidius locis proximè citatis. Tertiodecimo ait Autor, Augustinum edificasse illud monasterium in loco valde remoto ab humana conuersatione. Verùm Possidius factum referens ait, intra Ecclesiam Parochialem, id est propè illam, fuisse inditutum. Quarto decimo ait, illum elapso triennio, cum multitudinem, & frequentiam aduentantium ferre non posset, aliud monasterium in loco per duo miliaria remoto inter rupes, & saxa, de lapidibus exstruisse, ibique cum socijs ferè ducentis viginti duobus in scissuris petrarum degentibus visisse. At Augustinum triennio post exstruatum primū monasterium in horto Valerij, ab ipso Valerio episcopalis dignitatis, & muneris coadiutorem factum, & Prosper in Chronico, & Baronius sub anno 391. n. 25. fatentur, & ex supputatione temporis totius vitæ B. Augustini à Possidio cap. 31. facta euidenter colligitur. Quintodecimo ait, Augustinum in illa rupe morantem libros de Medicina animæ, de Vita monastica, & de Innocentia Ioannis Baptistæ, & Eliæ scripsisse. Verùm istorum librorum neque Augustinus in libris Retractationum alios libros ante Episcopatum editos retractans, neque Possidius in Indiculo, neque Beda, neque Cardinalis Bellarminus, neque alij probati Autores in libris B. Augustini recensendis meminerunt. Sextodecimo ait, B. Valerium circa festum Pentecostes pro Augustino misisse, & illum presbyterum ordinasse, quod falsum esse constat ex al-

legato

legato sermone primo de Communi vita Clericorum, & Possidio cap. 4. Decimoseptimo, illum consentientem, & volentem ordinatum fuisse. Verùm, illum & lachrymas fundentem ordinatum Possidius d. cap. 4. tum ipse Augustinus ad Valerium Episcopum. Decimo octavo factum presbyterum monasterium in seopi instituisse, quod falsum esse, memba eiusdem Augustini sermone 1. de Clericorum dicens, se monasterium presbyteri non nisi factum Episcopum esse esse Auctor probatus, & antiquissimus Ianus, & alij pro teste veracissimo, vt & Augustino familiarissimo ad ipsi Eremiticam probandam exhibent. Oportet intelligens hæc? vt ab vno omnium canus.

CAPVT TRIGESIMVS

Sermones ad Eremitas eorum, & à legitima D. L. sine sobole reuertuntur

Menio nunc ad quod monium ex autorum sub nomine I. ad Eremitas peti quos sermones, vt suram omniam, hinc rejiciendâ, & tore damnata apud Catholicos memrit, ac etiam censuram Theologorum sum, & ipsi sermonibus in recentioribus, & præsertim nouissimæ ex Ossij Hierat Agrippinensis Bibliopola quod Ioannes Marquez cap. 8. s. 2. & 3. potè à peruersis Censoribus, scilicet Regularibus Martinensibus factam esse. Quæ peruersi, inquit, quidam censuræ illi calumniantur. Quasi censura Martini annis Mauburni Regularium Canonica facultate Louanienis diligenter examinata, & communi calculo probata.

Profero Iudices non suspectos, & quiores, simulq; doctores, & mea opiniores, Illustrissimos videlicet Cardinalem, & Bellarminum, quos cum ipsi testes omni exceptione maiores ad Augustinum probandum contra nos peruenissent, & calumniatores contra Augustinum debet. Cardinalis Baronius tom. 2. 382. num. 26. hæc habet. Sed contra ipsi Hieronymi sermone autor illorum sermonum Augustino suppositi, & ad fratres in Eremita que ille fuerit, erit in hac parte non nisi imitatio, cum multo vni mendaciorum sanctissimorum

Lib. 1.

legato sermone primo de Communium vita Clericorum, & Possidio cap. 4. Decimo scilicet primò ait Autor, illum consentientem, & volentem presbyterum ordinatum fuisse, Verum, illum reluctantem, & lachrymas fundentem ordinatum, testantur tñ Possidius d. cap. 4. tum ipse Augustinus epist. 148. ad Valerium Episcopum. Decimo octavo ait, illu factum presbyterum monasterium in domo Episcopi instituisse, quod falsum esse, monstrant verba eiusdem Augustini sermone 1. de Comm. vita Clericorum dicentis, se monasterium in domo Episcopi non nisi factum Episcopum crexisse. Hic ille est Autor probatus, & antiquus, quem Coriolanus, & alij pro teste veracissimo, vt pote oculato, & Augustino familiarissimo ad ipsius Augustini Eremiticam probandam exhibent. Quis sapiens, & intelligens hæc? vt ab vno omnia facile discernamus.

CAPVT TRIGESIMVM.

Sermones ad Eremitas expenduntur, & à legitima D. P. Augustini sobole reijciuntur.

I.

Venio nunc ad quintum testimonium ex autoritate sermonum sub nomine D. Augustini ad Eremitas petitorum. Circa quos sermones, vt Erasmi censuram omitam, hoc solo nomine reijcienda, quod ab Autore damnata apud Catholicos memorie prodierit, ac etiam censuram Theologorum Louanienfium, & ipsi sermonibus in recentioribus editionibus, & præsertim nouissimæ ex Officina Antonij Hierat Agrippinensis Bibliopole præfixam, quod Ioanna Marquez cap. 8. §. 2. & 3. illam vt potè à peruersis Censoribus, scilicet Canonicis Regularibus Martincnsibus factam calumniatur. Quæ peruehit inquit, quidam censores illi supposita esse calumniantur. Quasi censura Martini Lipsi, & Ioannis Mauburni Regularium Canonicorum à tota facultate Louanienfi diligenter examinata non fuerit, & communi calculo probata.

Profero Iudices non suspectos, & censores æquiores, simulq; doctiores, & mea opinione leuiores, Illustrissimos videlicet Cardinales Baronium, & Bellarminum, quos cum ipse Marquez testes omni exceptione maiores ad Augustini monachatum probandum contra nos proferat, vt peruersos, & calumniatores coacta se repellere non debet. Cardinalis Baronius tom. 4. sub anno 382. num. 26. hæc habet. Sed contra ipsam eiusdem Hieronymi assertionem autor illorum sermonum, quos Augustinus supposuit, & ad fratres in Eremita scripsit, quisque ille fuerit, corè in hac parte non nisi impostor dicendum, cum multorum mendaciorum sanctissimum, & de-

ceptissimum verum constituerit assertorem, vt in votis ad Romanum Martyrologium demonstrauimus. bis inquit, aduersus Hieronymi assertionem hæc habet. Legimus enim fratres charissimi Sanctum patrem Hieronymum Cardinalem fuisse in Ecclesia S. Laurentij Martyris, &c. At quam perspicue se detegit recentiorum autorum, cum ait, Legimus? Et sub anno 387. num. 12. Caterum quò aquo animo ferat impostoribus absurda mendacia, quibus et addiderunt Hieronymum muliebri indotum veste ab vrbe expulsum sub Augustini falso nomine scriptis illis scilicet ista commentus est, qui cum in alijs sermonibus multa deliria, vana, & fabulosa sub S. Patru nomine imprudenter effusit, in eo ipso vbi ista somnia, qualia, quomoue portentosa mendacia blateret, superius dictum est. In notis quoque ad Romanum Martyrologium sub die quinta Ianuarij sub initium ita scribit. Ea vni omnibus hæc clarijs cognoscet, cuius fides sit sermo ille, qui nomine Augustini ad fratres de Eremita circumfertur, quem cum alijs schola Louanienfi in hac recentiori editione rececit in angulum. Hæc Baronius.

II.

Cardinalis verò Bellarminus de Scriptoribus Ecclesiasticis in Augustino in censura decemtomis Sermones, inquit, ad fratres in Eremita videtur magna ex parte conficti: dicit enim autor illorum sermonum, Augustinum de ipse in solitudine cum monachis, ibique ad eos sermones ipsos habuisse. At constat ex Possidio in vita Sancti Augustini, Augustinum post baptismum ad diolanum suscepit rediisse in patriam ad propriam domum, & agros, ibique tres annos cum paucis amicis suis in commune vixisse; deinde factum presbyterum Hippousensem, monasterium habuisse intra ipsam Ecclesiam, ibique cum nonnullis vitam apostolicam duxisse, non vtiq; in Eremita, sed intra vrbem: denique factum Episcopum, cum clericis suis in domo Episcopali vitam communem egisse: de qua re extant duo sermones eius de communium vita clericorum, qui sunt inter sermones ad fratres in Eremita 52. & 53. qui duo sermones sine iudicio collocati inter sermones ad fratres in Eremita, arguunt, alios scilicet esse: inde enim intelligi potest, Sanctum Augustinum monachum quidem fuisse, sed non in solitudine cum Eremitis, sed in Ciuitate, & Episcopali domo cum clericis suam monasticam vitam duxisse. Adde, quod inter sermones ad fratres in Eremita multi sunt leues, & fabulosi, vt est sermo vigesimus quartus, in quo narratur Sanctum Hieronymum Cardinalem fuisse in Ecclesia Sancti Laurentij, & veste muliebri indotum trisum à Romano, quæ sunt omnia falsa, & conficta. Adde etiam, quod phrasibus horum sermonum excepta duobus de communium vita clericorum, qui verè sunt Augustini, est incepta, impropria, & vtiliter, vt mirum sit potuisse eiusmodi sermones. Sancto Augustino ab aliquo viro prudente tribui. Hæc Bellarminus. Excet nunc quis Madurus, vel Eremita, & dicat, hos duos Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales peruersos censores, & calumniatores, quod sermones ad Eremitas veros Augustini factos esse negent. Et ne existimentur hi præclarissimi viri sine cogente ratione in hunc modum de predictis sermonibus censuisse, ad-

legato

H dam